

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010152
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319010152.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2020 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný K. A. R. B. D. C. T. , nar. XX.XX.XXXX v Č., bytom Č. XXX, okr. Č., nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec maloletého Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zverený do výchovy a starostlivosti svojej matky Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX, okr. Č., si úmyselne riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá výška vyživovacej povinnosti mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 5P/30/2017 zo dňa 14.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.01.2018, a to prispievať na maloletého syna sumou 120,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto na výživnom za obdobie od januára 2018 do 18.11.2020, s výnimkou obdobia od 25.09.2020 do 18.11.2020, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, dlhuje Ľ. C. sumu 3.360,- €, nakoľko tejto v uvedenom období na výživnom uhradil sumu 600,- €, pričom v dobe, keď neplatil výživné, bol nezamestnaný, neprejavil skutočný záujem zamestnať sa, nebol vedený na príslušnom úrade práce, hoci tento úrad evidoval voľné pracovné miesta, z ktorých si mohol vybrať zamestnanie, hoci vedel o tom, že má vyživovaciu povinnosť,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,
t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02.04.2019 prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca podala pod sp.zn. Pv 52/19/5502-6 zo dňa 02.apríla 2019 obžalobu na obvineného K. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že ako otec maloletého Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zverený do výchovy a starostlivosti svojej matky Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX, okr. Č., si úmyselne riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá výška vyživovacej povinnosti mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 5P/30/2017 zo dňa 14.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.01.2018, a to prispievať na maloletého syna sumou 120,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto na výživnom za obdobie od januára 2018 najneskôr do podania obžaloby dlhuje Ľ. C. sumu 1.200,- €, nakoľko tejto v uvedenom období na výživnom uhradil sumu 600,- €, pričom v dobe, keď neplatil výživné, bol nezamestnaný, neprejavil skutočný záujem zamestnať sa, nebol vedený na príslušnom úrade práce, hoci tento úrad evidoval voľné pracovné miesta, z ktorých si mohol vybrať zamestnanie, hoci vedel o tom, že má vyživovaciu povinnosť.

Dňa 08.04.2019 bol vo veci obvineného vydaný trestný rozkaz pod spisovou značkou 2T 41/2019, ktorým bol obvinený K. A. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v trestnom rozkaze. Za toto konanie mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s tým, že obvinený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 24.06.2019.

Dňa 24.06.2019 obvinený podal proti trestnému rozkazu odpor.

Po podaní odporu sa trestný rozkaz ruší zo zákona a samosudkyňa postupuje tak, ako keby nebol vydaný, pričom nariadi hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného K. A., výsluchom svedkyne poškodenej Ľ. C., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný K. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravdou, že výživné neplatil od januára 2018, zanedbával to. Nebolo roboty, prácu si hľadal. Bol na chvíľu zamestnaný, potom ho nevyplatili. Robil u F. A., to bolo v januári 2018, robil tam tesára rok a pol, poväčšine ho nevyplácal. Dával im len zálohy, aby im zalepil oči. Na víkend im dával 100,- €, teda mesačne to bolo asi 400,- €. Potom bol zamestnaný v Z. B. - hydroizolácie, a tam bol štyri mesiace. Následne získal živnosť od 03/2019 na pomocné stavebné práce. Potom robil u takého jedného, keď bola robota, robil podlahy, potery, mal z toho príjem asi 800 - 900,- € mesačne. Platil si z toho ubytovňu 190,- € a cestu mesačne 100,- €. Zvyšné peniaze minul rôzne, na úhradu výživného ich nepoužil, lebo to zanedbával. Živnosť má doposiaľ. Do výkonu trestu nastúpil dňa 25.09.2020. Počas výkonu trestu bol zamestnaný, za tri dni mu prišli tri eurá. Nahlásil vyživovaciu povinnosť, z toho 3,22 € išlo na úhradu výživného, robí v čate 18, a to je vonkajšie pracovisko, zbierali jablká. Iným spôsobom na výživu neprispieval. S deťmi v kontakte nebol. Nevie, ako matka s dieťaťom mala vyžiť z jej príjmu vo výške 240,- €. Neboli v kontakte, až keď začali súdy, nevedel že žijú z takéhoto príjmu. Bol zablokovaný telefonicky a aj na internete, preto ju nekontaktoval a nezisťoval, či má z čoho žiť. Po podaní obžaloby neuhradil nič, okrem 600,- €, čo je uvedené v obžalobe. Nevie koľko dlhuje na výživnom k termínu výsluchu. Keď pracoval na živnosť, odvody a dane neplatil, mal pozastavenú živnosť, tak je rok doba, čo nemusí platiť sociálnej poisťovni. Chcel by dlžnú sumu výživného vyplatiť čo najrýchlejšie poštovou poukážkou, musel by si požičať. Má kamaráta, čo u neho robí, tak by sa u neho zadlžil a potom by to odpracoval. Doteraz to neurobil, lebo to tak nebral na vedomie.

Svedkyňa poškodená Ľ. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej výživné na maloleté dieťa neplatí od januára 2018. Niečo však zaplatil. Presnú sumu si nepamätá, má o tom aj doklad. Zaplatil jej

približne 600,- €, to bolo pred podaním obžaloby. Po podaní obžaloby už nezaplátil nič. Ona s ním vôbec nebola v kontakte, až teraz, asi posledný pol rok sa začali kontaktovať a povedal, že nemá prácu, že má dlhy, že nemá peniaze. V období, keď obžalovaný výživné neplatil, mala našetrované peniaze a rodičovský príspevok, a z toho žila. Bola v tomto období nezamestnaná a stále je nezamestnaná. V septembri 2020 jej končí rodičovská dovolenka. Od januára 2019 obžalovaný nejavil záujem o maloletého, nekontaktoval ich, nezaujímal sa o nich, nedával mu žiadne darčeky. To, čo mala našetrované, nestačilo na pokrytie potrieb. Stalo sa v predmetnom období, že nemala na lieky pre syna, tak si musela požičať od rodičov. Syn nemá zvýšené nároky a náklady na stravu a lieky. Obžalovaný jej dlhuje približne ku dňu výsluchu (hlavné pojednávanie dňa 07.09.2020) cca 3.200,- €. Obžalovaný bol za ňou 17.08.2020. Chcel, aby stiahla obvinenie. Povedal, že sa chce k nej vrátiť, že nechce ísť do väzby. Nepovedal, že keď budú spolu žiť, tak dlžné výživné zaplatí. Neuvažuje o tom, že by s ním obnovila spolužitie. Podľa nej to nemyslel vážne, urobil to len pre to, aby stiahla trestné oznámenie. Synovi priniesol sladkosti. V období, keď obžalovaný neplatil výživné, syn núdzou trpel, viackrát nemala na lieky pre neho, nevyšlo jej na oblečenie pre neho. Strava bola prvoradá, čo hradila. Ušetrované mala asi 3.000,- € - to minula na postieľku, oblečenie, plienky, táto suma jej vydržala asi na pol roka, potom už žila iba z rodičovského príspevku, čo bolo nejakých 245,- € pre ňu aj pre syna. Z toho musela zaplatiť plienky, mlieko, bývala u rodičov, ktorým prispievala na bývanie sumou 50,- €. Momentálne je vedená na ÚPSVaR, hľadá si prácu. O syna sa bude starať jej mama, ktorá je nezamestnaná, je doma.

Podľa zápisnice o trestnom oznámení, L. C. podala dňa 18.12.2018 trestné oznámenie na K. A. pre neplnenie si vyživovacej povinnosti na maloletého L. C..

Podľa rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 5P 30/2017 zo dňa 14.12.2017, právoplatný dňa 11.01.2018, bol obžalovaný, ako otec maloletého L. C., zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 120,- € mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa počnúc dňom 01.09.2017. Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2017 do 30.11.2017 vo výške 360,- € je povinný matke zaplatiť do 31.12.2017 pod následkami výkonu rozhodnutia.

Na č.l. 21 spisu sa nachádzajú fotokópie poštovných poukazov o úhrade výživného K. A. L. C., a to dňa 04.04.2018 je uhradená suma 100,- €, dňa 22.02.2018 suma 100,- €, dňa 17.10.2018 suma 100,- €, dňa 13.06.2018 suma 100,- €, dňa 02.01.2019 suma 200,- €.

Podľa rodného listu zapísaného v knihe narodení Matričného úradu Č. vo zväzku 97, ročník 2017, str. 104, poradové číslo 720, je otcom L. C., nar. XX.XX.XXXX, K. A. a matkou L.R. C..

Podľa správy Daňového úradu Žilina, pobočka Č., zo dňa 21.01.2019, K. A. evidovaný na Daňovom úrade Žilina - pobočka Č., na adrese Č. XXX, nepodal na Daňovom úrade Žilina, X. Č., daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2017.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca zo dňa 09.01.2019 K. A. nie je a nikdy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Č., menovaný nepoberal žiadne štátne sociálne dávky, ani dávku v hmotnej núdzi. ÚPSVaR Č. v predmetnom období viedol zoznam pracovných miest zodpovedajúcich kvalifikácii menovaného. L. C. poberá od augusta 2017 naďalej rodičovský príspevok v aktuálnej výške 214,70,- € mesačne a prídavok na dieťa v aktuálnej výške 23,68 € mesačne. Dávku v hmotnej núdzi, ani náhradné výživné za neplatené výživné nepoberá.

Podľa správy Sociálnej poisťovne - pobočka Č. zo dňa 07.02.2019 K. A. od januára 2018 doposiaľ nie je prihlásený do poisťovania v sociálnej poisťovni, nepoberá, ani nepoberal dôchodok, nemocenské dávky a dávky v nezamestnanosti.

Podľa odpisu registra trestov GP SR obvinený má v ňom štyri záznamy. Posledný je vo veci Okresného súdu Malacky, kde trestným rozkazom zo dňa 13.08.2020, sp.zn. 0T 91/2020, právoplatný dňa 13.08.2020, bol uznaný vinným z prečinu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na tri mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na šesť rokov. Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 01.03.2018, sp.zn. 1T 24/2018, právoplatný dňa 02.05.2018, bol obvinený uznaný vinným z prečinu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 500,- €, náhradný trest odňatia slobody na 15 dní, nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody

07.05.2020 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na jeden rok a tri mesiace. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 68/2016 zo dňa 09.12.2016, právoplatný dňa 09.12.2016, bol obvinený uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky so skúšobnou dobou v trvaní dva roky do 09.12.2018.

Podľa správy o povesti obce Č. zo dňa 09.10.2020 od spoluobčanov nezaznamenali žiadne negatívne hlásenia na správanie, príp. porušovanie občianskeho spolunažívania zo strany K. A..

Podľa výpisu zo živnostenského registra obvinený má pozastavenú činnosť od 27.05.2020. Živnostenské oprávnenie mu vzniklo 19.09.2014.

Podľa lustrácie v ZVJS obvinený bol od 25.09.2020 do 23.12.2020 vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Malacky, sp.zn. OT 91/2020.

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný ako otec maloletého L. C., ktorý bol zverený do výchovy a starostlivosti svojej matky L. C., si úmyselne riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 5P 30/2017 zo dňa 14.12.2017, právoplatného dňa 11.01.2018, a to prispievať na maloletého syna sumou 120,- € mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to v období od januára 2018 do 18.11.2020, s výnimkou obdobia od 25.09.2020 do 18.11.2020, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Za toto obdobie obžalovaný dlhuje poškodenej L. C. sumu 3.360,- € s tým, že v tomto období uhradil sumu 600,- €. Obžalovaný v dobe, keď výživné neplatil, bol nezamestnaný, no neprejavil skutočný záujem zamestnať sa, nebol vedený na príslušnom úrade práce, hoci tento úrad evidoval v predmetnom období voľné pracovné miesta, z ktorých si mohol obžalovaný vybrať zamestnanie, ktoré by zodpovedalo jeho kvalifikácii. Obžalovaný sa nezamestnal, prácu si nehľadal aj napriek tomu, že vedel o tom, že má vyživovaciu povinnosť. Uvedené bolo preukázané predovšetkým výpoveďou obžalovaného K. A., ktorý priznal, že v predmetnom období si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil. Rovnako uvedené potvrdila aj matka maloletého dieťaťa L. C., ktorá uviedla, že obžalovaný výživné neplatil s výnimkou sumy 600,- €, ktorú uhradil do podania obžaloby. Zároveň uviedla, že v predmetnom období jej syn trpel núdzou, nakoľko nemala dostatok finančných prostriedkov na úhradu jeho základných potrieb a musela si požičať od svojich rodičov. Rovnako tak bolo preukázané listinnými dôkazmi, a to správami z úradu práce, že v predmetnom období bol obvinený nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, hoci v tomto období úrad práce evidoval voľné pracovné miesta, ktoré by zodpovedali kvalifikácii obvineného. Za uvedené obdobie mal obžalovaný uhradiť 3.960,- € (33 mesiacov x 120,- €), v uvedenom období uhradil 600,- €, a teda dlhuje k rukám matky maloletého dieťaťa sumu 3.360,- €.

Po právnej stránke konanie obžalovaného, na rozdiel od obžaloby, ktorá skutok kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., naplnilo skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., nakoľko najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva, preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. V tomto prípade ide o zákonnú povinnosť obžalovaného vyživovať svojho maloletého syna, teda ide o vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom. Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občiansko-právnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzoval samostatne a dospel k záveru, že suma 120,- € je s poukazom na schopnosti a možnosti obžalovaného a oprávnené potreby maloletého dieťaťa primeraná. Obžalovaný si túto povinnosť neplnil úmyselne, čo v konaní aj sám priznal, a teda chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (§15 písm. a) Tr. zák.). Tento čin obžalovaný spáchal závažnejším spôsobom konania, nakoľko si vyživovaciu povinnosť neplnil po dlhší čas. V zmysle § 138 písm. b) Tr. zák. dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená intenzitou trestného činu. Obžalovaný sa predmetného skutku dopúšťal v období od januára 2018 do novembra 2020, teda takmer dva roky, čo je dlhý čas, počas ktorého obžalovaný udržiaval protiprávny stav a neplnil si vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, ktoré je odkázané na svojich rodičov a nie je schopné samo sa živiť vzhľadom na jeho vek.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestu, kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri obžalovanom súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný priznal spáchanie trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň súd zistil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, tak ako to vyplýva z odpisu registra trestov. Pomer poľahčujúcich okolností ku príťažujúcim je 1:1, súd preto pri určení výšky trestu zákonnú sadzbu neznižoval, ani nezvyšoval, ale trest určil v rozsahu sadzby stanovenej zákonom. Obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 68/2016, súd preto obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, teda pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, kedy možno uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 207 ods. 3 Tr. zák. vo výmere jeden rok - až päť rokov. Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 24/2018. Uložený trest považuje súd na dosiahnutie preventívneho aj represívneho účelu trestu za postačujúci a spravodlivý.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať o d v o l a n i e do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolyvanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.